

Evangelje ti izmamljuje osmijeh jer ti dotiče dušu

Na općoj audijenciji
15.studenog papa Franjo
nastavlja svoju katehezu o
apostolskom cilju govoreći o
radosti. To je prva od četiri
audijencije koja sažima ovaj
ciklus kateheza.

16.11.2023.

Draga braćo i sestre,

Nakon što smo upoznali neke od
svjedoka navještaja Evangelja, želim

sažeti ovaj ciklus kateheza o apostolskom žaru u četiri točke, nadahnjujući se na apostolskoj pobudnici *Evangelii gaudium*, koje se ovog mjeseca navršava deset godina od objavlјivanja. Prva točka, na koju ćemo se danas osvrnuti, naprsto se ne može ticati stava o kojem ovise sadržaj evangelizacijskog čina, a to je *radost*. Kršćanska je poruka, kao što smo čuli iz riječi koje anđeo upućuje pastirima, navještaj „velike radosti“ (*Lk 2, 10*). A koji je razlog tome?

Neka dobra vijest, iznenadjenje, dobar događaj? Mnogo više od toga – to je Osoba: Isus! Isus je radost. On je Bog koji je postao čovjekom i došao među nas! Nije dakle pitanje, draga braćo i sestre, *treba* li ga navješćivati, nego *kako* ga navješćivati, a odgovor na to „*kako*“ je radost. Ili naviještamo Isusa s radošću ili ga ne naviještamo, jer drugi način naviještanja Isusa ne može donijeti pravu Isusovu stvarnost.

Eto zašto nesretan kršćanin, tužan kršćanin, nezadovoljan kršćanin ili, još gore, ogorčen i mrzovoljan kršćanin nije vjerodostojan. Takav će govoriti o Isusu ali mu nitko neće vjerovati! Jednom mi je prilikom neka osoba, govoreći o tim kršćanima, rekla: „To su kršćani tupog izraza lica!“, to jest ne izražavaju ništa, takvi su, a radost je bitna. Bitno je budno paziti na svoje osjećaje. U evangelizaciji je na djelu besplatnost, zato što proizlazi iz punine, a ne iz pritiska. A kad se provodi evangelizaciju – želi se to činiti ali se u tome ne uspijeva – na temelju ideologija, to nije evangelizacija, to nije evanđelje. Evanđelje nije ideologija: Evanđelje je navještaj, navještaj radosti. Sve ideologije su hladne. Evanđelje ima toplinu radosti. Ideologije se ne znaju smijati, Evanđelje je pak osmijeh, izmamljuje ti osmijeh na lice zato što ti Radosnom viješću dotiče dušu.

Isusovo rođenje, u povijesti kao i u životu, početak je radosti. Sjetite se onoga što se dogodilo učenicima iz Emausa koji od radosti nisu mogli vjerovati, i, zatim, svih učenika zajedno, kad Isus dolazi u dvoranu Posljednje večere, nisu mogli vjerovati od radosti (usp. Lk 24, 13-5). Radosti da imaju među sobom uskrslog Isusa. Susret s Isusom uvijek ti donosi radost i ako to nije slučaj s tobom, nije pravi susret s Isusom.

To Isus čini s učenicima, govori nam da *prvi koje treba evangelizirati jesmo mi kršćani*, mi. I to je važno.

Uronjeni u današnje brzo i konfuzno ozračje, i mi bismo mogli otkriti kako živimo vjeru sa slabim osjećajem odričanja, uvjereni da se Evandelje više ne sluša i da se više ne isplati zalagati se oko njegova navješćivanja. Mogli bismo čak biti u napasti da pustimo “druge” da idu svojim putem. No, upravo je to

trenutak da se vratimo Evandželju kako bismo otkrili da je Krist „uvijek mlad i stalni izvor novosti“ (*Evangelii gaudium*, 11).

Tako se, poput te dvojice iz Emausa, vraćamo svakodnevnom životu s entuzijazmom nekoga tko je pronašao blago: njih su dvojica bili radosni zato što su našli Isusa i on im je promijenio život. I otkriva se da je svijet prepun braće i sestara koji iščekuju riječ nade. Evandželje se iščekuje i dan-danas: današnji čovjek baš kao i ljudi svih vremena. Treba ga i civilizacija programirane nevjere i institucionalizirane sekularnosti; štoviše, poglavito društvo koje napušta opustošene prostore religijskog smisla, treba Isusa. To je povoljan trenutak za naviještanje Isusa. Stoga želim svima još jednom reći: „Radost evanđelja ispunja srca i čitav život svakog onog koji susretne Isusa. Oni koji prihvate njegovu ponudu spasenja oslobođeni su od

grijeha, žalosti, duhovne praznine i usamljenosti. Sa Isusom Kristom radost se uvijek iznova rađa“ (*isto*, 1). Ne zaboravimo to. I ako netko od nas ne primjećuje tu radost, neka se upita je li našao Isusa. Unutarnja radost. Evanđelje ide ruku pod ruku s radošću, uvijek, to je veliki navještaj. Pozivam svakog kršćanina – na kojem god mjestu i u kojoj god da se situaciji nalazio – da obnovi već danas svoj susret s Isusom Kristom. Neka svatko od nas odvoji malo vremena i kaže u sebi: „Isuse, Ti si u meni. Želim te susresti svakoga dana. Ti si Osoba, a ne ideja. Ti si suputnik, a ne program. Ti si Ljubav koja rješava mnoge probleme. Ti si početak evangelizacije. Ti si Isuse, izvor radosti!“ Amen.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/evangelje-cini-da-se-
smijesni-jer-dira-dusu/](https://opusdei.org/hr-hr/article/evangelje-cini-da-se-smijesni-jer-dira-dusu/) (13.07.2025.)